

BÀI LỤC BÁT CUỐI NĂM

Từ ta gói mỗi phong trần,
rối ren trầm tích dậm chùng lặng im.
Đường đời lệch bước nỗi niềm !
Áo xưa lồng lộng rồi lìm lịm phai.

Một mai có một dấu giày ?

c a o v i k h a n h